

ת"פ (באר שבע) 20766-06-23 - מדינת ישראל נ' רמי צлич - בעניינו

ת"פ (באר-שבע) 20766-06-23 - מדינת ישראל נ' רמי צлич - בעניינו ואח'מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 20766-06-23

מדינת ישראל

נ ג ד

1. רמי צлич - בעניינו

2. פלוני (קטיון) - לא בעניינו

3. ר.ד - לא בעניינה

ע"י ב"כ עוז משה ימין מஸרדו של עוז ארון שנון

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[09.06.2024]

כבד השופט אלון גביזון

גזר דין

(בעניינו של הנאשם 1)

1. הנאים הורשע, ע"פ הودאות בכתב האישום המתוון, בעבירה של סחיטה בכוח- עבירה לפי סעיף 427 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של סחיטה באוימים - עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

כתב האישום והסדר הטיעון:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוון, במועד הרלוונטי לכתב האישום, הייתה הנאשם 3 בת הזוג של א.צ, אחיו של נאים 1, והתגוררה לסייען בביתה ובבית הוריו של נאים 1 יחד עמו ברחוב XXXXXX, בXXXX.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך עובר ליום 6.5.23, גמלה בלבו של נאים 1 החלטה לסתור בכוח ובאוימים את משפחתו של מ.א.ר (להלן: "המתلون").

לצורך הוצאת התכנית לפועל, בהוראתו של נאים 1, יצרה נאים 3 קשר עם המתلون באמצעות תוכנת המסרים של הרשות החברתית "אינסטגרם" (להלן: "הצט"), תוך שהיא מתחזה לדמות אותה בדמותה, וזאת על מנת לפתח את המתلون להיפגש עמה.

החל מtarיך 6.5.23 קיימה הנאימת 3, בהוראתו של נאים 1, שיחות עם המתلون בצל'אט, וזאת תוך שהיא נאים 1 מדריך אותה מה לומר למתلون.

במהלך השיחות של נאשמת 3 בצד אט עם המטלון, נאשמת 3 עדכנה את נאשם 1 בזמן אמת בכל מהלך השיחה,

"צילמה מסך" ושלחה את ההתכתבות לנאשם 1 אשר הנחה אותה כיצד לפועל.

בתאריך 16.5.23, הנחה נאשם 1 את נאשמת 3 לכתוב למטלון הודיעה בצד אט על מנת לתאם פרישה עם המטלון.

בתאריך 17.5.23, בשעה 17:33, עדכנה נאשמת 3 את נאשם 1 בכך שהטלון הסכים להיפגש עימה.

במהלך ל半天ור, בהנחייתו של נאשם 1, קבעה נאשמת 3 עם המטלון להיפגש בפארק הציבורי ברחוב ש"ר שבעיר

בארא שבע (להלן: "הפארק").

בהתאם לכך, בתאריך 17.5.23 בשעה 20:50 או בסמוך לכך, הגיע המטלון לפארק.

או אז, הגיעו ברכב נאשימים 1 ו- 2 יחד עם עוד מספר אחרים שזיהו אותם אינה יודעת למשימה, שכולם רעווי פנים

ומחזיקים בידייהם חפצים הנחיזים להיות נשקיים (להלן: "האחרים").

הטלון, שחשש מפני הנאשימים 1 ו- 2 והאחרים, עלה לרכב והם נסעו מהמקום.

במהלך ל半天ור לעיל, בשעה 23:59 יצר נאשם 1 קשר עם פ.ג (להלן: "פ'") והשניים קבעו להיפגש סמוך לבית

הקבורות בישוב שבב שלום (להלן: "מקום המפגש").

נאשימים 1 ו- 2 ושניים מהתאזרים, הגיעו למקום המפגש עם המטלון ברכבם. פ' הגיע גם הוא למקום המפגש

באמצעות רכבו, כשייחד עמו ברכב נמצא א.א.ע. קיטין ליד 2007.

במקום המפגש, נאשימים 1 ו- 2 והטלון עברו לרכבו של פ', ויחד הם נסעו למערה הסמוכה לבית הקברות (להלן:

"המערה").

במערה, נאשם 1 הכה את המטלון באמצעות מקל בראשו, וגרם לו לחבלה של ממש.

במהלך אותו הלילה, התקשר נאשם 1 לע.א.ר, אמו של המטלון ולע.א.ר, אחיו של המטלון, מספר פעמים (להלן:

"אמו של המטלון" ו"אחיו של המטלון" בהתאם).

כאשר אחיו של המטלון ענה לשיחה, נאשם 1 איים עליו כי אם לא ישלם לו 120,000 ₪, הוא יירה למטלון בראש,

וזאת כדי להניע אותו לשלם לו את סכום הכספי האמור. כמו כן, נאשם 1 איים על האח "אם תדועח למשטרה אתה

תLR", או מילים דומות לאלו.

אימנו של המתalon, אשר ישנה כאשר התקבלו השיחות לעיל במהלך הלילה, חזרה למספר הטלפון ממנו התקבלה השיחה בשעה 04:05 על מנת לברר פשר השיחות. נאשם 1 ענה לשיחה ואיים על אימנו של המתalon כי אם היא לא תשלם לו 120,000 ₪, הוא ירצה את בנה המתalon בשני כדורים, וזאת כדי להניע אותה לשלם את סכום הכספי האמור.

במהלך אותה הלילה, עברו נאשמים 1 ו- 2 יחד עם המתalon מהמערה למבנה נטוש שנמצא בתחום בניה ביישוב שבב שלום (להלן: "המבנה הנטוש").

בתאריך 18.5.23, בשעה 13:15 או בסמוך לכך, כוח משטרתי מיוחד הגיע למבנה הנטוש ועצר את הנאשמים 1 ו- 2, א.ע. ואת ס.א.ע.

3. הנאשם 1 הודה בכתב האישום המתוון במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעונש, וטרם גזירת עונשו ולאור גילו, עתרו באי כוח הצדדים לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

תסקיר שירות המבחן:

4. בתסקיר שירות המבחן מיום 26.02.24 פורטו נסיבות חייו של הנאשם 1 והרקע המשפחתית שלו.

הנאשםolid 2004, כבן 19 שנים, רווק וטרם מעצרו בתיק שבענינו עבד, לדבריו, כמתוקן קולטנים במשך שנים רבות. הנאשם השלים 11 שנות לימוד, ובעקבות מעורבותו בשני אירופאי אלומות, גורמי החינוך החליטו כי לא יוכל להמשיך וללמוד במסגרת בה למד, והחליט כי ישולב במסגרת חינוכית המותאמת לנوعו קצה. אולם טרם שולב בה בפועל נעצר והופנה ע"י שירות המבחן לנוער למסגרת מרכז יומם טיפול לנוער קצה. סיבת אותה תקופה איבד הנאשם את אביו, ובמהלך נתקה קשר עם שירות המבחן ומעורבותו בكونפליקטים בעלי אופי אלים התגברה.

הנאשם חמשי מבין 12 ילדים, שלושה מהם מתמודדים עם ליקוי שמעה וחירשות, ואביו היה נשוי לאשה נוספת המתגוררת בעזה. מאז מות אביו, לנאשם תפקיד מרכזי במשפחה, בסיעו בהתנהלות הכלכליות ובסייע לאמו בהסדרת הליכים בירוקרטים שונים. עוד עולה מהتسקיר כי מאז מות האב, התדרדר מצבם המשפחתית, הן מבחינת לכידות המשפחה והן מבחינה כלכלית, כאשר להם חובות כבדים ומצבים הסוציאו-אקונומי נמוך מאוד.

לחובתו של הנאשם 1 הרשעה אחת מחודש Mai 2022, ביצוע ריבוי עבירות מתחומי הנשק, האלימות, הרכוש והפרת הוראה חוקית, אותן ביצע בין השנים 2021-2022, בגין נידון, בין היתר, ל- 17 חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה בר הפעלה.

הנאשם 1 מוכר לשירות המבחן לנוער מנთ 2018 ועד 2022, כאשר לאורך השנים התקשה לקבל סמכויות וגבולות ולא הצליח להתמיד בקשר עם גורמי הטיפול ולמלא אחר התכנית הטיפולית שנבנתה עבורו.

בשיחות שערכו עמו, הנאשם התיחס לעברו הפלילי ומסר כי התנהלותו זו החלה לאחר התדרדרות מצבו הבריאותי של האב. בתיאוריו נתה לצמצם ולטשטש את מידת מעורבותו ואת דפוסיו, הבטלה מצוקתו האישית, התעלמות מחומרת מעשיו והשלכותיהם על הסביבה.

לדבריו המניח לעשייו באירוע שבעוינו היה חוב כספי גבוהה של המתלון לאביו, אותו הכחיש וסירב להחזיר. על פי דבריו, במשך תקופת ארכאה ניסה לגבות את החוב בדרכים אחרות, אך ללא הועיל, ובהעדר יכולת למציאת אלטרנטיבתה, ביצע את העבירות. בדרכו הנאשם טשטש את רמת התקנון העולה מכתב האישום בו הודה וכן הכחיש חלקים רבים מהעובדות כתובות בו. את השתלשלות האירועים תיאר באופן מזער, המפחית מחומרת מעשיו, תוך שהתקשה להציג אמפתיה כלפי המתלון, ונוטר מזוקד בנסיבות חומרת האירוע בכלל. בשיחות עמו הנאשם 1 שלל כוונה לפגוע במתלון וביטה חריטה על מעשיו. בהתייחס לקונפליקט עם המתלון והחוב הכספי אשר לדבריו לא שולם, מסר כי נציג המשפחות הגיעו להסכמה וכי הצדדים מוחיבים לעמוד בהן.

הנאשם עצור מזה כתשעה וחודשים ולדבריו השתלב לאחרונה בקבוצה טיפולית במעצר. יחד עם זאת, ובניגוד לדבריו, ממידע שהתקבל מגורמי שב"ס עולה כי הנאשם לא שולב בטיפול, תעסוקה או חינוך אך מקרים מעקב עם הגורמים הסוציאליים במעצר ומשתף עמו פעולה. כמו כן, עולה כי בתקופת מעצרו צבר חמש עבירות ממשמעת, האחרונה מיום 31.12.23.

בבחינת גורמי הסיכון לשיקום התחשב שירות המבחן בגין הצער של הנאשם, בתפקיד شاملא במשפטתו ואת הרצון שביטה להימנע מעורבות חוזרת לפליילים.

בחינת גורמי הסיכון לעבריינות חוזרת, התייחס שירות המבחן לאופי ולחומרת העבירות שביצע וכן למידת התקנון העולה מהם. כמו כן, שירות המבחן הביא בחשבון התרשםו מאורה חיים השול' שסיגל לעצמו ומהשתרשות דפוסי התנהגותם אלימים ונורמות עברייןויות. כן, הביא שירות המבחן בחשבון התרשםו מהעדר ביטוי אמפתיה כלפי אלו הנפגעים מהתנהגותם ומהעדר שיתוף פעולה עם הליך טיפולו בעבר המצביע על מוטיבציה פנימית נמנוה לפעול לשינויו אורחות חייו.

במהלך השיקולים, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהלות עוברת חוק, ובפרט עבירות בתחום האלימות.

הנאשם מסר כי מעוניין להשתלב בטיפול בתחום השליטה בכיסים, והתקשה לבחון מוקדי סיכון נוספים בהם יכול להירעם לטיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא נזקקות טיפולית מתוך מניעים חיצוניים, בשאיפה להקל על עונשו, ולא מתוך מוטיבציה פנימית או הכרה לצורך בשינוי לדפוסיו. להערכת שירות המבחן, יש מקום לשלב את הנאשם 1 בטיפול שייעסוק ביזוי דפוסי העברייןאים והאלימים והעומד במסיסם, וכן ברכישת מינימיות אלטרנטטיבות להם. עם זאת, נוכח מאפייניו וגורמי הסיכון שפורטו, ובהעדר מוטיבציה כנה לפעול לשינוי, נמצא כי הנאשם אינו מתאים לשילוב בטיפול מחוץ לכותלי הכלא.

לאור האמור לעיל, שירות המבחן לא בא בהמלצתה שיקומית-טיפולית בעניינו של הנאשם 1, והמליץ על ענישה מוחשית, הקוללת מאסר בפועל והטלת מאסר על תנאי. כמו כן, שירות המבחן המליץ כי גורמי שב"ס במקום מעצרו יבחןו, במידה האפשר, שלובו של הנאשם בהליך טיפול בין כותלי הכלא.

ראיות וטיעונים לעונש:

5. במסגרת הריאות לעונש הגישה המאשימה תדייס מידע פלילי בעניינו של הנאשם (ת/4) וכן הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו בת"פ (מחוזי מרץ לוד) 21-12-1954-10.05.22 והכולל מאסר על תנאי בן שמונה חודשים (ת/5).

ההגנה לא הגישה ראיות לעונש.

6. ב' המשימה הגישה טיעונה לעונש בכתב והוסיפה בעל פה במהלך הדיון. המשימה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 40 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, ולגוזר על הנאשם 55 חודשי מאסר בפועל, מסדר מותנה ארוך וממושך,

ההפעלת המאסר המותנה במצטבר שיטול בתקיך זה ופיזיו הולם ומשמעותו לטובת נפגע העבירה.

המיאה שפנתה לערבים החברתיים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאים ובכלם, כבוד האדם, האוטונומיה והרצון החופשי, ביטחון הפרט, חירות הפרט וחופש הפעולה שלו, שלוחות נפשו של משה הסlichtה, קניינו, הסדר הציבורי.

שלטון החוק. לדברי ב"כ המאשימה מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בעניינו אינה מבוטלת שכן חרב העובדה שיחסית המתلون לא נשאה פרי, הנאשם במעשי הטיל מORA ופחד במתלון, לKH אותו בשעת לילה מאוחרת יחד עם אחרים בគות. היכה אותו. שט אומו במערה וטההר לאומו בכוונה לסחוט אותה.

בדוחות מתקיימות מושגheiten על בית המשפט בבואו לגזר את עונשם של מבצעי עבירות אלו ודומיהן, לנקטו בענישה ממשית ומהותית

במאנשומבה הונאש וROL בוב רברל שלר להפוך את האורו איב לא עשה בו מביצוע העבירות, המנייע הכספי לbijouterie והאוצריות והאלימות שאיפינו את מעשו של הנאשם. לדבריו ב'כ המאשימה פירטה הניסיות הקשורות בbijouterie ובכלן התכון המוקדם, הנזק שנגרם ושיהה צפוי להיגרם בז'אנר נאשון ב- גאנזלטן.

"לשבור את קשר השתקה" ולהגיש תלונה, תוך פירוט מספר פסק דין. המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוגעת למוחמייה והמרתיעה בעבירות בהן הורשע הנאשם ומס'ית לנשחת הורשע בטענה כי הוא גונך פון צ'רנוב, והוא עשה כן.

לדברי ב"כ המאשימה עסוקין בנאים אשר העולם הפלילי אינו זר לו, לחובתו רישום פלילי בגין ריצה מסר בפועל ולחובתו עומד ותלו מاسر על תנאי בר הפעלה. מתקסרו שירות המבחן עולה כי הנאים מוכר לשירות עוד מאז שהוא נער. מהליך האבחן שנערך לנאים בתיק שבענינו, התרשם שירות המבחן מצער בעל גורמי סיכון רבים ומשמעותיים וכי הוא בעל סיכון גבוה להישנות עבירות בתחום האלימות. הנאים בתיאוריו ניתה לצמצם או לטשטש את מידת מעורבותו ואת דפוסיו והתקשה להציג אמפתיה כלפי המתלוון. שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית והמליץ על עונישה מוחשית בדמות מסר בפועל ומאסר מותנה. לדברי ב"כ המאשימה בעיתרתה לעונש לכהה בחשבן המאשימה את חזמת הנאים. החיסכון בזמנו השיפוטי ובעזרה לעמודים.

7. ב' הנואם 1 ביקש להתחשב בגלוי הצעיר של הנואם, בהודאותו וביחסו בזמןו של בית המשפט. לדבריו הנואם ליקח אחריות על מעשיו ומביע חרטה מלאה. הנואם ליד 2004, מגע משפחה של 12 אחים ואחיות, שלושה אחים התיויכים וכחץ צרכי ופטור לפניו שיש שיטות.

לדבריו וambilי להמעיט בחומרת המעשים, הרי שהנאים בטיפשו ביצע את העבירות כדי לעזור לפרנסת המשפחה, ככל שבראיות בתייג היו ומשמעות רית חמיטו היה למד כי המחלנו אינו אידיוט

ונטען כי בוגדר לעדת המאשימה, עסakin באירוע נקודתי ולא מתרשם, ספונטני לא תכנון ארוך, והעובדה שההמשטרה הגיעה בנסיבות אל הנאותם ואל האחרים מלמדת על היחסים חוביים ולא עבריים מחייבים.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי המחוקק קבע שהעונש של המטייע הוא חצי מעונשו של המבצע, והפנה למספר פסקי דין המלמדים כי עתירת המאשימה לעונש חמירה.

ב"כ הנאשם ביקש כי עונש המאסר המותנה בתיק ת"פ 21-12-19540 יופעל בחופף לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק שבפניינו. לדבריו הנאשם מבקש להשתלב בתוכנית שיקום כדי שיוכל לצאת לחו"ם תקינים ונינת להסתפק בחיפוי עונש המאסר המותנה.

8. הנאשם 1 אמר שהוא מצטרע על מעשיו, לא ידע את ההשלכות שלהם וմבקש מבית המשפט למן לו הזדמנויות להתחיל בדרך חדשה. הנאשם סיפר כי הוא משתלב בקבוצות ומנסה לאישור כדי לעבור למחלקה טיפול ולהתחליל בקבוצת חינוך.

דין והכרעה:

9. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סחיטה בכוח וסחיטה באוים. בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין, עקרון ההלימה הנה העיקרונות המנחה בעונשה יש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבות ובמידה אשמהו של הנאשם, לבין העונש הנוטל עליו. העונש צריך לעמוד בהלימה למעשה ולעושה.

קביעת מתחם העונש:

10. אין מחלוקת בעניינו כי שתי העבירות שביצע הנאשם מהוות ארוע עונשי אחד בגין יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. לצורך קביעת מתחם העונש הולם יש לבחון הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנווגת והנסיבות הקשורות לביצוע העבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם:

11. במעשיו המתווארים בכתב האישום המתווקן פגע הנאשם 1 באופן משמעותי כבוד האדם, ביטחונו האישני, שלומו הגוף ושלוות נפשו. כמו כן, פגע הנאשם בקניינו של الآخر ובסדר הציבורי.

לענין הערכים המוגנים בעבירות שבפניינו ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 7644/17 יעקב גראד נ' מדינת ישראל (21.10.18):

"מעשה הפוגע בקניינו של הנסתה, באוטונומיה שלו ובכבודו".

וכן ראה דברי בית המשפט העליון בע"פ 1106/11 מדינת ישראל נ' תום ואקנין (29.6.11):

"מדינה דמוקרטית, החורגת על דגלה עקרונות של חופש וחירות, אינה יכולה לחתה-ID לגורם כלשהו אשר חף לעשות דין לעצמו, ולהציג את מטרותיו תוך הפעלת אמצעי לחץ פסולים, ופגיעה בכבודו ובקניינו של الآخر - ללא רשות. אין חולק אפוא על הקשר שבין האיסור המופיע בעבירה, לבין הזכויות המוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו".

מדיניות הענישה הנווגת:

12. בית המשפט העליון הבירר כי הרשעה בעבירה של סחיטה בכוח מחיבת ענישה חמירה, אשר תעביר מסר ברור לפיו העוברים עבירות מסווג זה מסתכנים בשלילת חירותם לתקופה ארוכה ובאופן אשר יעודד את קורבנות העבירה "לשבו את קשר השתקה".

ראה לענין זה בע"פ 1725/07 מדינת ישראל נ' פלוני, (14.5.2007):

"אכן, ערים אנו לכך שהנסחטים במרקם רבים אינם נכונים להתלוון פן יוביל להם, והרי אין ניתן להעמיד שוטר ליד כל נסחט 24 שעות ביממה. לפיכך נודעת חשיבות מרובה להרעת הסוחטים. יתר על כן, המדבר בעבירות שיש בהן שפל מדרגה מוסרי מיוחד; בע"פ 9839/06 מדינת ישראל נ' חביבי (טרם פורסם) צינה חברתי השופט ברילנר, כי: "סחיטה היא עבירה שיש בה יסוד של שפלות לצד ההיבט הרכושי שבה". שפלות זו מתחבطة בהשגת רוחים כלים על חשבון הזולות, תוך הטלת אימה ופחד עד כדי חשש לחים ולמשפחה".

בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של הפסיכה הנווגת, תוך שאצין כי בעבירות של סחיטה באוים וסחיטה בכוח ניתן למצוא מנגנון של עונשים אשר מושפעים מנסיבות של המקרה ה konkreti, ומפרמטרים שונים ובכללם, המנע לביצוע העבירות, שאלת קיומו של תכנון מוקדם, מידת התעוזה והתחוקם בביטוי העבירה, משך ביצוע העבירות, שאלת ביצוע של עבירות נלוות, אופי האוים ועוצמתם, אופי הכוח שהופעל ועוצמתו, גובה התמורה הנסתה וביצוע בצוותא.

בעניינו, בהתאם לפרמטרים לעיל, יש לבצע את הבדיקה הנדרשת לקולא ולהזמנה:

א. בע"פ 5769/14 יונתן אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.15), הקל בית המשפט בעונשו של הנאשם אשר הורשע על יסוד הודהתו בשתי עבירות של סחיטה באוימים (רישא) בשני אישומים נפרדים. הנאשם טען כי הוא בעל משרד חקירות וסחט כספים מdatums חרדים אשר בילו עם בחורות במוועדיוני לילה בתל אביב תוך שאים כי יפרנס את החומרם שאסף אם לא ישלמו לו את הכספיים שדרש. בית המשפט המחויז (ב"ש) בת"פ 58275-12-12 קבע מתחם עונש הולם בגין אחד מההעבירות הנע בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם, צער בעל פלילי, הוטל מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים ו-6 חודשים והופעל במצבר מאסר מותנה בן 12 חודשים (סה"כ 5 שנים ו-6 חודשים) לצד מאסר מותנה.

בית המשפט העליון עמד על חומרת עבירות הסחיטה והצריך במדיניות ענישה חמירה, אך הפחת מעונשו של הנאשם 6 חודשים וזאת מטעמי אחידות הענישה. בית המשפט העליון קבע כי הנאשם ירצה עונש של 24 חודשים בגין כל אחת מעבירות הסחיטה באוימים לצד ענישה נלווה. עם הפעלת המאסר המותנה נגזרו על הנאשם 60 חודשים מאסר בפועל.

ב. בע"פ 7166/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.16), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על יסוד הודהתו בעבירות של סחיטה באוימים (סיפה), זיווג בכונה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף. הנאשם ביחד עם נאשנת נספת התחשז לבני זוג ושידלו בעל צימר בו שהוא, לקים עם הנאשנת יחס מיין ולאחר מכן שחתו ממנו כספים באוימים. ביהם"ש העליון הותיר על כנו את העונש שהוטל על הנאשם בת"פ (מחוזי נצרת) 18326-11-14, במסגרתו הוטלו על הנאשם 40 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי למתلون. כמו כן הופעל מאסר על תנאי בן 8 חודשים חצי במצבר וחצי בחופף, כך שהה"כ נגזרו על הנאשם 44 חודשים מאסר בפועל.

ג. בע"פ 1637/13 רועי גולן ואחי' נ' מדינת ישראל (15.7.14) נדחו ערורייהם של נאים אשר הורשעו על יסוד הודהתם בפרשא של סחיטה באוימים (למעט הקלה מסוימת בעונשו של נאם 2 בשל חלקו הקטן יותר במעשה העבירה). הנאים 1 ו-2 הורשעו בעבירות של סחיטה באוימים, קשרית קשור לפשע ושימוש במרמה ואיilo הנאשם הורשע בסיווע לסחיטה באוימים. פרשת הסחיטה ארוכה כשבועה חודשים, נעשתה על ידי כמה נאים בצוותא, תוך שימוש באוימים על המתلون ובמי משפחתו באמצעות ניצול ידע מוקדם אודוטיהם ונקיות ברינויות ואלימות פיזית. בית המשפט המחויז בת"פ (מרכז) 13913-08-12 קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל. על נאים 1 ו-2 הוטלו 36 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווה. בשל חלקו הקטן יותר של הנאשם 2 במעשים, בהשוואה לחלקו של הנאשם 1, הפחת בית המשפט העליון בעונשו והעמידו על 32 חודשים בלבד.

ד. בע"פ 1389/13 גפיס רזיב נ' מדינת ישראל (25.6.13), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של סחיטה בכוח (רישא) וסחיטה באוימים. הנאשם הגיע לביתה של המתлонנת ודרש ממנו להפסיק יחסיה עם אחיו, כאשר המתлонנת ביקשה ממנו לעזוב את הדירה הティ עלייה ועל ביתה חומר דליק מבבקוק שהביא עמו וצעק לעברה כי בכונתו "לשروع את כולם". שקראה המתlonנת לעזרה נעמד בינה ובין הנאשם ניסעה לדוחוף אותו לדירה אך הנאשם המשיך להתיז את החומר הדליק גם לעברו ולאיים. הבן הצלח להוציא מידו מהמעון את החומר הדליק כשהגפרורים נותרו בידי הנאשם. המתlonנת נמלטה לדירת השכנים כשהנהם מנסה להשיגה ומוסיף לאיים עלייה ועל משפחתה. בית המשפט המחויז בbara שבע קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 3 לבין 5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי הוטלו 4 שנות מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי למתлонנת בסך 10,000 ₪.

ה. בע"פ 3988/09 יואר זוהר נ' מדינת ישראל (10.12.2011) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע לאחר שמייעת ראיות בעבירה של סחיטה באיוניים (סיפא). הנאשם סחט כספים מהמתלון במשך תקופה של כ-3 שנים. הנאשם איים על המתלון במספר הزاد מנוייתו, תוך שהוא גורם לו לפחד ולהחש "באופן חריף וקשה", שהביאו למסור כספים לידי. הנאשם נקט פעולות מאימות כלפי המתלון, כגון מעקב אחריו ואינויים מפורשים לפגוע בחייו והצליח לסתוח מתלון סך כולל של מעליה מ-500,000 ₪. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 36 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מוגנה ופיקוח למתלון בסך 50,000 ₪.

נסיבות ביצוע העבירות:

13. נסיבות ביצוע העבירות בענייננו חמורות במיוחד, וכך גם מטרת אימה, עת הנאשם 1 הוא כותב התסריט, הבמאי והשחקן הראשי. כפי שעולה מעובדות כתוב האישום המתוקן, הנאשם 1 הגה את תכנית הסחיטה והוציאה לפועל תוך גיס עזרתם של הנואשת 3, הנאשם 2 והאחרים וכל זאת עbor בצע מס' 14. כתוב האישום המתוקן מלמד על מעוזה רבה מצד הנאשם 1, תחכם ודפוסים עבריים אלימים תוך שהוא מוגנה ופועל החל משלב התכנון וכלה בשלב הביצוע.

לזכור הוצאה לדמותו אותה בדתה, וזאת על מנת לפתח את המתלון להיפגש עמה. במהלך השיחות שבין הנאשם 3 ובין המתלון בצד'אט, הנאשם 1 הדיר את+nawat 3 מה לומר אף הנאה אותה לכתוב הודה על מנת לתאם עמו פגישה.

15. אין מדובר באירוע נקודתי כי אם בסחיטה אינטנסיבית ותמשכת, תוך שהוא מוגן במספר "צמתים" במהלך האירוע, אך בחר שלא לעשות כן. מכתב האישום המתוקן עולה כי כאשר המתלון הגיע למקום המפגש מtower כוונה להיפגש עם+nawat 3, הינו מהרכיב נאים 1 ו- 2 יחד עם האחרים, שכולם רעל פנים ומחזיקים בידיהם חפצים הנחוצים להיות נשקיים. רק בשל חששו, עליה המתלון לרכב והם נסעו מהמקום.

במשך הנאים 1 ו- 2 נסעו עם המתלון ברכבת למקום המפגש בבית הקברות בשוב שבב שלום ולאחר מכן רכבו של פואד ויחד נסעו למערה הסמוכה לבית הקברות. במהלך אותו הלילה עברו הנאים 1 ו- 2 יחד עם המתלון לבניה נטו שנמצא ביישוב שבב שלום, ויום לאחר מכן עזבו על ידי כוח משטרתי מיוחד שהגיע לבניה הנטווש.

16. אזכיר כי הנאשם ביצע שתי עבירות באירוע שבענייננו, וחומרת מעשי בולטת גם בכך אופי האלים הפיסית שנתקט נגד המתלון - "היכא את המתלון באמצעות מקל בראשו וגרם לו לחבלת של ממש", וכן אופי האינויים שהשמיע לאחיו של המתלון - "אם תדוח משטרת אתה תלר" ולאמו של המתלון - "אם היא לא תשלם לו 120,000 ₪, הוא ירצה את בנה המתלון בשני כדורים".

17. נסיבות ביצוע העבירות בעניינו מלמדות כי עצמת הסחיטה בחוויתו של הנאשם - המתלון הייתה גבוהה. גם בהדר תסיקר נפגע עבירה ניתן למוד אודות תחושת הפחד והאיימה שאחזה במתלון עת הוא מצא עצמו על ידי הנאשם 1 בשעתليل מהאוחרת תוך שהוא מועבר למקום (בית קברות, מערה ומבנה נתוש) וחווה איומים ואלימות פיסית. ברוי כי ייחס הכוחות אשר פעלו לרעת המתלון ו"התפוארה" המאיימת הגבירו את תחושת חוסר האונים שלו והחרדה לגורלו.

18. יודגש כי האירוע שבעניינו הופסק רק בזכות התערבות משטרת ישראל, וכן האלימות והאכזריות העולות ממנו, אין לדעת כיצד היה מסתים אילו לא תושית גורמי האכיפה.

19. מכל המקבץ לעיל, ולאחר שיענית בפסקה אלה הפנו באי כוח הצדדים, הנני קובע לנายนם 1 מתחם עונש הולם הכלול מאסר בפועל הנע בין 36 - 60 חודשים, מאסר מוותנה, קנס כספי ופיזיו למתלון. באשר לרכיב הקנס ומאחר ואת מעשיו ביצע הנאשם למען בצע כסף, הרי שעונשו צרייך לכלול גם רכיב של עונשה כלכלית. יחד עם זאת, ומשהמאותה לא עתרה לקנס כספי, לא אדרש לרכיב זה.

לעוני רכיב הפיזיו, וכחלק מהאינטרס הציבורי לעודד קורבנות של עבירות הסחיטה לשבור את קוד השתייה ולהתלון, ובשים לב לפגיעה המשמשת בשלומו הגוף, בכבודו ובבטיחונו האישי של המתלון, מצאתו לחיבת הנאשם 1 בתשלום פיזיו למתלון. גובה הפיזיו צרייך לשקר גם את חלקו הדומיננטי והמרכזי של הנאשם 1 באירוע ולהתחשב גם בגובה הפיזיו בו חיבת הנאשם 2.

גירת העונש ההולם בגדרי המתחם:

20. הענישה הנה אינדיידואלית, ולקוטה העונש התחשבתי בגין הצעיר של הנאשם (olid 2004) אשר גדל למשפחה קשה יום ולנסיבותו המשפחתית המורכבות כמפורט בתסיקר שירות המבחן.

כמו כן, נתתי משקל להזדאותו של הנאשם, לחיסכון בזמןו של בית המשפט ולתקופת מעצרו הממושכת.

21. מנגד, ולחומרת העונש נתתי דעתך לעברו הפלילי של הנאשם ולעובדת כי חרף גילו הצעיר לחובתו הרשעה בתיק ת"פ (מחוזי מרכז לוד) 19540-12-21 (ת/5) לאחר שצירף לו 7 תיקים של בית המשפט לנורע בגין מגון עבירות נשק, רכוש ואלימות וגזרו עליו 15 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוית.

חומרה יתרה נתתי לעובדה כי את העבירה בעניינו ביצע הנאשם כאשר מעלה ראשו מרחק מאסר מוותנה, תוך שניכר כי לא היה בכך כדי להרטיעו לשוב לעשייה עברינית.

22. שיקולי הרתעת היחיד בעניינו מוביילים להחמרה בעונשו של הנאשם וזאת לאחר שירות המבחן לא בא בהמלצת שיקומית-טיפולית בעניינו והמליץ על עונשה מוחשית הכוללת מאסר בפועל והטלת מאסר על תנאי, שירות המבחן מצא כי הנאשם נעדר מוטיבציה כנה לפעול לשינוי והעריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהלות עוברת חוק, ובפרט בעבירות בתחום האלימות. ברוי כי בהיעדרו של הליך שיקומי, נותרו גורמי הסיכון ללא מענה.

הgam הודהו את הנאשם בכתוב האישום המתוקן ודרכי החריטה שהמשיע בבית המשפט, שירות המבחן התרשם מהuder אמפתיה כנים כלפי אלו הנפגעים מהתנהגו, ובהדר אפיק שיקומי אין די בדברי החריטה.

23. נוכחות שכיחות עבירות הסחיטה סבורני כי הגעה העת להחמיר בעונשה בעבירות אלו תוך מתן הבקרה לשיקולי הרתעת הרבים. על העבריין הפטונצייאלי לדעת כי אל לו לנצל לרעה את יתרון כוחו על פני החלש ממנו, שכן יתן את הדין בפניו חזק מכל. אך אל לנו להסתפק רק ברטוריקה מחמירה, והחומרה בעונשה צריכה למצאו ביטויו הבקבוק מתחם העונש ההולם והן בגיןת העונש בתוך המתחם, וכי שיטתו להנש צאת כבוד השופט לחיאני שהם בת"פ מחוזי ב"ש 6546-05-22 (פסקה 16).

לעוני שיקולי הרתעת הרבים בעבירות הסחיטה ראה דברי כבוד השופט רובינשטיין בע"פ 2357/13 איתמר רוש נ' מדינת ישראל (06.10.13):

"הרוב קורבנות סחיטה נמנעים מתלוונה ודיווח על עבירה, ומשכך יש לנצל את המקדים המגיעים לבית המשפט להשתת עונשים שייהי בהם כדי להרטיע את הרבים ולשדרו מסר לקורבנות, לפי אם יתנגדו לסתיטה המופעלת כלפים ויפנו לגורמי המתאימים, יד החוק תסייע את העבריינים ותכvide עליהם".

24. איני נערר לבקשת הסניגור כי המאסר מוותנה שהוטל על הנאשם בתיק ת"פ 19540-12-21 יופעל בחופף למאסר שיטול עליו בתיק שבעניינו, שכן הנאשם ביצע העבירות בתיק שבעניינו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסרו. בהעדרו של הליך טיפול-שיקומי על הנאשם 1 להבין כי עונש מאסר מוותנה יהפוך למאסר מוחשי מאחריו סורג ובריח כל שלא ישנה התנהלותו העבריינית. יחד עם זאת, ובשים לב להזדאותו יופעל המאסר על תנאי 6 חודשים במצטבר והיתרה בחופף.

25. אשר על כן, ולאחר איזון בין השיקולים השונים אני גוזר על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 48 חודשים מאסר בפועל, בניווי ימי מעצרו.
ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בגין 8 חודשים מתיקת ת"פ (מחוזי מרץ לוד) 19540-12-21, כך שיופיעו 6 חודשים במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק זה והיתרה בחופף.
סה"כ ירצה הנאשם 54 חודשים מאסר בפועל.

ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא עבר עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
ד. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא עבר עבירת אלימות או רכוש מסוג עון.
ה. פיצוי למתלון, ע.ת. 1, בסך 7,500 ₪. הפיצוי ישולם לא יוחר מיום 01.01.25.

liduyut hanasim, nitan yehia shelam at hafitzui lachshon haMercaz legebiyat kenesot, agrotot vohozotot brishot haacipa vohgaviah baachot mhadarim haavot:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
  - МОКД שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון *****-***.
  - בזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהצענת תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.
נitin hiom, g' siyon tshf'd, 09 yoni 2024, b'meumad ha'zadim.